

Infinitiv je tvar slovesa, který má jak vlastnosti slovesa, tak i vlastnosti substantiva. Kmen infinitivu je deverbální, infinitiv též váže větné členy jako sloveso. Přibírá však pádové koncovky a větné fráze s infinitivem mají funkci subjektu, objektu, atributu či adverbialé.

1. infinitiv

První INF může stát bez koncovky, v takový tvar končí na pouhý znak **-(K)A** (*sano-a*), nebo má koncovku **TRANSL + POS.SUF** (*sano-a-kse-ni*). Bezkoncovkový tvar je tvarem slovníkovým.

Znaky INF: -A	-dA	-tA	-lA -rA -nA
<i>osta+a</i>	<i>saa+da</i>	<i>juos+ta</i>	<i>tul+la</i>
<i>sano+a</i>	<i>tuo+da</i>	<i>nous+ta</i>	<i>pur+ra</i>
<i>vetä+ä</i>	<i>vie+dä</i>	<i>väris+tä</i>	<i>men+nä</i>

Znak **-A** následuje po krátkém vokálu, znak **-dA** po dlouhém vokálu či diftongu. Znak **-tA** je připojen ke kmeni končícímu na *s* a znaky **-lA**, **-rA**, **-nA** následují po *l*, *r* a *n*.

Verba contracta (supistumaverbit) mají hranici mezi kmenem a znakem nezřetelnou:

vasta+ta ~ *vastat+a*

hypä+tä ~ *hypät+ä*

(Původní INF vypadal **vastat+tak*).

Infinitiv v pozici subjektu

Minua (objektu) *nolotti kertoa asia hänelle* (subjektu).

Vrt. *Tilanne nolotti minua*.

Oli yllätys (predikatiivi) *kuulla sellainen uutinen* (subjektu).

Vrt. *Tieto oli yllätys*.

Minun täytyy lähteä.

Infinitiv v pozici objektu

Stejný subjekt:

Mies alkoi sahata puuta.

Pidin parhaana myydä auton.

Jiný subjekt:

Jeesus salli lasten tulla luoksensa.

Poliisi käski kuljettajan nousta autosta.

Infinitiv v pozici atributu

Minulla oli aikomus anoa, tilaisuus puhua, kunnia vastaanottaa lähetystä.

2. infinitiv

Znak je **-e-**. Vždy musí mít jednu z těchto tvarů:

INESSIIVI *sanoessa* – vyjadřuje čas, "když": *Se tapahtui hänen tullessaan kotiin*. Vrt. — — *kun hän tuli kotiin*.

INSTRUKTIIVI *sanoen* – vyjadřuje způsob, rozvíjí predikát: *Minä en puhu enää sinun kuullesi*. *Tyttö astui ujoistellen sisään*.

3. infinitiv

Znak *-mA*.

Monikon 3. persoonan vartalo	-ma / -mä	sijapääte
------------------------------	-----------	-----------

Esim. Menen syömään. (syö + mä + än)

He ostavat He juovat He juoksevat He pelkäävät He häiritsevät	osta-ma juo-ma juokse-ma pelkää-mä häiritse-mä	ostama-an juoma-ssa juoksema-sta pelkäämä-ttä häiritsemä-llä	illatiivi inessiivi elatiivi abessiivi adessiivi
---	--	--	--

Vyskytuje se v těchto pádech:

INESSIIVI *sanomassa* – znamená místo: *Lapset ovat ulkona leikkimässä. Aikuiset istuvat jo syömässä. Olin ravintolassa tanssimassa. Kävin ostamassa ruokaa.*

ELATIIVI *sanomasta* – znamená směr: *Naiset tulivat saunomasta. Tulen ravintolasta tanssimasta.*

ILLATIIVI *sanomaan* – znamená směr: *Menen ravintolaan tanssimaan. Menen kauppaan ostamaan ruokaa.*

ADESSIIVI *sanomalla* – znamená způsob: *Kieliä oppii parhaiten puhumalla. Tulin kävelemällä.*

ABESSIIVI *sanomatta* – znamená způsob: *Mies kulki näkemättä mitään. Pekka ei voi olla katsomatta Liisaa. Hän lähti sanomatta sanaakaan.*

4. infinitiv

Znak *-minen*. Nesmí se zaměňovat s odvozovacím sufixem pro názvy činností. Tyto deverbální jmenné odvozeniny totiž jsou skloňovány ve všech pádech. 4. INF se vyskytuje jen ve dvou pádech: NOM a PART omezených na dvě konstrukce – nesesivní (1) a kontinuální (2):

(1) NOMINATIIVI (on ~ käy) *sanominen* – vyjadřuje, co se má udělat.

(1) PARTITIIVI (ei ole) *sanomista* – vyjadřuje, co se nesmí udělat.

(2) *Kello käy käym-i-stä-än. Myrsky yltyi ylymistään.*

Tzv. 5. infinitiv

Znak (či lépe derivační sufix) *-Ainen*. Další možná segmentace na znak agentního participia *-mA* a deminutivní sufix *-inen*. Vyskytuje se pouze v konstrukci *olla tekemäisillään* (pl. ADES + POS.SUF.), jež odpovídá např. anglickému *to be about to do*, vyjadřuje děj těsně před jeho počátkem.

Lapsi oli putoamaisillaan pöydältä.

Olin nääntymäisilläni nälkään.